

Sygn.akt.I C upr 1368/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant Aniela Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 01 marca 2017 r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko N. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej N. P. na rzecz strony powodowej R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 1.337,91 zł (tysiąc trzysta trzydzieści siedem złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty:

-931,14 zł od dnia 18 listopada 2016r. do dnia zapłaty;

-406,77 zł od dnia 24 listopada 2016r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej N. P. na rzecz strony powodowej R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 317,00 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi zaocznemu nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Z)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

01.03.2017.r

Sygn. akt I C upr 1368/16

UZASADNIENIE

Powód R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł w dniu 24.11.2016 r. pozew przeciwko N. P. o zapłatę kwoty 1.337,91 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18.11.2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa

procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód podał, że między pozwaną a spółką P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Na jej podstawie spółka świadczyła na rzecz pozwanej usługi telekomunikacyjne i za te usługi pobierała od pozwanej wynagrodzenie. Pozwana została obciążona fakturą/notą debetową nr (...), wystawioną w dniu 6.09.2012 r., w kwocie kapitału 931,14 zł wraz z dalszymi odsetkami naliczonymi od dnia 20.09.2012 r. do dnia 17.11.2016 r. w kwocie 406,77 zł. Dnia 12.12.2013 r. R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na mocy umowy sprzedaży wierzytelności nabył od P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. wierzytelność stwierdzoną w/w fakturą. Zgodnie z zawartą umową cesji pozwana została poinformowana o przelewie wierzytelności oraz o stanie zadłużenia. Na podstawie umowy cesji z 12.12.2013 r. powód nabył wobec pozwanej przedmiotową wierzytelność wraz ze wszelkimi związanymi z nią prawami. Istnienie przedmiotowej wierzytelności, jej wysokość oraz terminy płatności odsetek wynikają z ksiąg rachunkowych funduszu i stwierdzone zostały wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. z dnia 17.11.2016 r. nr (...)OPERA/ (...), podpisanego przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych powoda, opatrzonego pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 15.03.2012 r. pozwana N. P. zawarła ze spółką P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Umowa została zawarta na czas określony – 50 miesięcy. W umowie pozwana oświadczyła, że otrzymała, zapoznała się i zaakceptowała warunki umowy, regulamin świadczenia usług, cennik oraz warunki oferty promocyjnej.

Dowód:

umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z 15.03.2012 r. – k. 5-6

W dniu 13.09.2012 r. w związku z niedotrzymaniem warunków przedmiotowej umowy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wystawiła N. P. Notę Debetową nr D/00002705/09/12 i obciążyła ją kwotą 931,14 zł tytułem opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy, płatną do dnia 20.09.2012 r.

Dowód:

nota debetowa nr (...) – k. 7-8

W dniu 12.12.2013 r. P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła z powodem R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej jej wobec N. P. na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

Dowody:

umowa sprzedaży wierzytelności z 12.12.2013 r. wraz z załącznikiem nr 1 – k. 10-12

wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej

numer (...)OPERA/ (...) z 17.11.2016 r. – k. 9

oświadczenie nabywcy wierzytelności – k. 13

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wydaje wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o

okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 k.p.c.). Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaoczego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

Powód wywodzi swe żądanie z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 15 marca 2012 r., zawartej pomiędzy pozwaną, a pierwotnym wierzycielem oraz faktu nabycia tej wierzytelności w dniu 12 grudnia 2013 r. od P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Podstawą prawną tak sformułowanego żądania jest art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (DzU z 2004 Nr 171 poz.1800) oraz art. 509 § 1 k.c. Świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z § 2 tego artykułu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Powód był zatem uprawniony do dochodzenia roszczeń objętych pozwem.

Wątpliwości Sądu dotyczyły żądania zasądzenia odsetek zgodnie z art. 481 i 482 k.c. Powód wskazał w pozwie, że skapitalizował odsetki od kwoty 931,14 zł., należnej powodowi od dnia następnego po dniu płatności, tj. 20.09.2012 r. do dnia 17.11.2016 r., tj. dnia wystawienia przez powoda wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i doliczył je do kapitału głównego. Od tak powiększonego świadczenia żąda odsetek od dnia 18.11.2016 r. do dnia zapłaty na podstawie art. 482 k.c. Powództwo zostało natomiast wytoczone dnia 24.11.2016 r.

Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. (art. 481 § 1 i 2 k.c.). Brzmienie przepisu art. 481 k.c. zostało zmienione z dniem 1 stycznia 2016 r. przez ustawę z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw(1), (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r. obecnie jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

Zgodnie z art. 482 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Przepis § 1 art. 482 ustanawia dopuszczalność żądania odsetek za opóźnienie od zaległych odsetek (zarówno kapitałowych, jak i odsetek za opóźnienie) od chwili wytoczenia o nie powództwa (wyrok SA w Katowicach z dnia 12 lutego 1992 r., I A Cr 31/92, OSA 1992, z. 7, poz. 62). Dopuszczalność, o której mowa, jest niezależna od uprzedniego porozumienia się stron w tym przedmiocie (wyrok SN z dnia 13 października 2005 r., IV CK 162/05, LEX nr 186899). Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, odsetki od odsetek należy liczyć od dnia wytoczenia powództwa o odsetki (uchwała SN z dnia 18 maja 1994 r., III CZP 70/94, OSNC 1994, nr 11, poz. 220).

W ocenie Sądu powód nie był zatem uprawniony do żądania na podstawie art. 482 k.c. odsetek ustawowych od kwoty 406,77 zł za okres przed wytoczeniem powództwa tj. od dnia 18.11.2016 r. do dnia 23.11.2016 r., co skutkowało oddaleniem powództwa w tym zakresie.

Orzeczenie o kosztach procesu wynika z art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W myśl zaś art. 2 ust. 1 ustawy

z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych koszty sądowe obejmują opłaty oraz wydatki. Do niezbędnych i celowych kosztów procesu poniesionych przez powoda należało zaliczyć opłatę od pozwu w kwocie 30 zł., koszty zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 270 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego wynika z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

ZARZĄDZENIE

1/ (...)

2/ (...)

3/ (...)

23.03.2017 r.